

Introduktion til
den esoteriske lære 4

Reinkarnation & Karma - 2

Hardy Bennis

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

REINKARNATION & KARMA

Introduktion til den esoteriske lære 4

Hardy Bennis

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Reinkarnation & Karma

Af Hardy Bennis

Tanker og beretninger om to fundamentale love

*"Her hviler bogtrykker B. Franklins legeme
som bindet af en gammel bog,
hvis indhold er revet ud
og berøvet sin titel og forgyldning
til glæde for ormene.
Men værket vil ikke gå tabt.
Det vil, som han troede,
komme til syne i en ny og mere elegant udgave
revideret og rettet for trykfejl
af forfatteren selv."*

Benjamin Franklin

Benjamin Franklin

Citatet illustrerer med al ønskelig tydelighed, at reinkarnationstanken allerede længe har påvirket førende kulturpersonligheder i den vestlige verden. Teksten skulle have smykket opfinderen, filosofen og statsmanden Benjamin Franklins gravsten (1708-1790), og den vidner om både lune og en urokkelig personlig overbevisning hos et menneske, der var indbegrebet af samfundssind og foretagsomhed.

William Q. Judge

W.Q. Judge

Teosoffen og esoterikeren W.Q. Judge udtalte disse ord om reinkarnation og karma:

"Menneskehedens tanker skal påvirkes i en ny retning, og det kan kun gøres ved at reinkarnations- og karmaloven udbredes til menneskeheden."

Benjamin Franklins og W.Q. Judges udtalelser ikke alene forklarer mange ting, men de har – på grund af deres sandhed og nære forbindelse med menneskelivet – også en iboende kraft. Hvis man først har hørt om reinkarnations- og karmaloven, glemmer man den sjældent, og selvom man er imod den, har den en gådefuld evne til at forblive i menneskets sind, indtil man på trods af den oprindelige reaktion, til sidst er nødt til at acceptere den.

Retfærdighed

Retfærdighed er noget alle sætter pris på, og karmas nøjagtige retfærdighed appellerer selv til det menneske, der lider

hårdt. Selv hvis man ser bort fra retfærdighedsprincippet og gør gode gerninger udelukkende for at skabe god karma, er det godt, for så vil man blive genfødt under omstændigheder, der er gunstige for en videre udvikling af det gode!

Denne holdning til reinkarnationstanken står ikke alene. Udtalelser fra tænkere, filosoffer, kunstnere og politikere om deres holdning til disse fundamentale spørgsmål er utallige.

Wolfgang Goethe

Digteren og filosofen Wolfgang Goethe sagde:

"Jeg er sikker på, at jeg har været her tusinde gange før, og jeg håber at komme igen tusind gange mere. Mennesket er en dialog mellem Gud og naturen. På andre planeter vil denne dialog uden tvivl være af en højere og mere mystisk karakter."

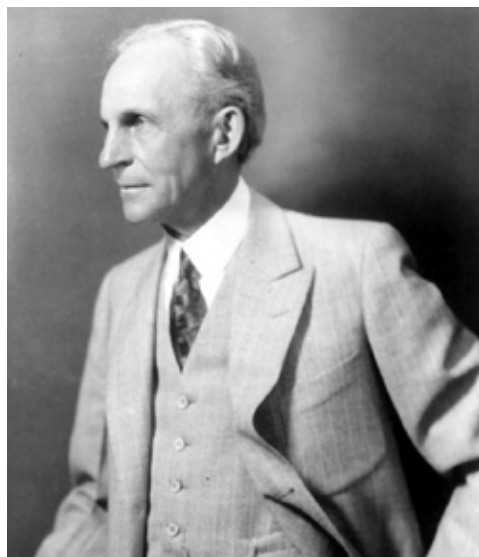

Johann Wolfgang von Goethe

Henry Ford

I et interview, som Henry Ford gav den 27. april 1938, udtalte han:

"Da jeg var ung, var jeg ligesom mange andre forvirret. Jeg stillede mig selv spørgsmålet: 'Hvorfor er vi her?' Jeg fik ikke noget svar. En dag fik jeg en lille bog fra en ven. Denne bog gav mig svarene på det, jeg søgte. Det forandrede hele mit liv. Da jeg opdagede at loven om reinkarnation eksisterede, var det som om, jeg havde fundet den universelle plan. Nogen tror, at genialitet er en gave eller talent, men det er frugten af erfaringer fra mange liv. Nogle mennesker er ældre sjæle end andre, og derfor ved de mere. Tanken om reinkarnation gav mig fred i sindet".

Henry Ford

Richard Wagner

Richard Wagner og Gustav Mahler

Richard Wagners interesse for reinkarnation begyndte, da han var en ung mand i tyverne. Han skrev i et brev til sin veninde Mathilde Wesendonck, at han var en "ubevidst buddhist". Hans kærlighed til buddhismen begyndte med studiet af Schopenhauer, og han blev inspireret til at komponere en reinkarnationsopera – *Der Sieger* – baseret på en legende om Buddha.

Hans brændende tro på reinkarnation går som en rød tråd gennem mange af hans breve til vennerne, og denne overbevisning inspirerede ham også til at skrive operaerne, *Tristan og Isolde* og *Parcifal*.

I en biografi om den store komponist Gustav Mahler – skrevet af hans nære ven Richard Specht – har han med overbevisning sagt:

"Alle vender tilbage – det er denne vished, der giver mening i livet, og det betyder intet, hvis man ikke kan huske sine tidligere liv. Hvad der tæller, er bestræbelsen efter at nå fuldkommenheden, som alle vil opnå gennem de mange inkarnationer."

Jean Sibelius

Jean Sibelius identificerede sig med markerne, skovene, søerne og himlen. Til sin svigersøn sagde han:

"For millioner af år siden – i en af mine tidligere inkarnationer – må jeg have haft relationer til svaner og vilde gæs, for jeg kan stadig føle dette tilhørsforhold".

Gustav Mahler

Paul Gauguin

Wassili Kandinsky

Piet Mondrian

Paul Klee

Kunstmalerne Paul Gauguin, Wassili Kandinsky, Piet Mondrian og Paul Klee har alle udtalt sig anerkendende om reinkarnationstanken på hver deres måde.

William B. Yeats

Den irske digter og nobelpristager William B. Yeats, som blev valgt til "århundredets poet", har påvirket en hel generation med sine tanker om reinkarnation. Forfatterne Oscar Wilde, James Joyce, Jack London, D.H. Lawrence (Lawrence of Arabia), T.S Eliot, Thornton Wilder, L. Frank Baum (Troldmanden fra OZ), Balzac, Flammarion og ikke mindst Conan Doyle (Sherlock Holmes) var markante forkæmpere for reinkarnationstanken. Alle disse forfattere gav udtryk for reinkarnationstanken i deres bøger.

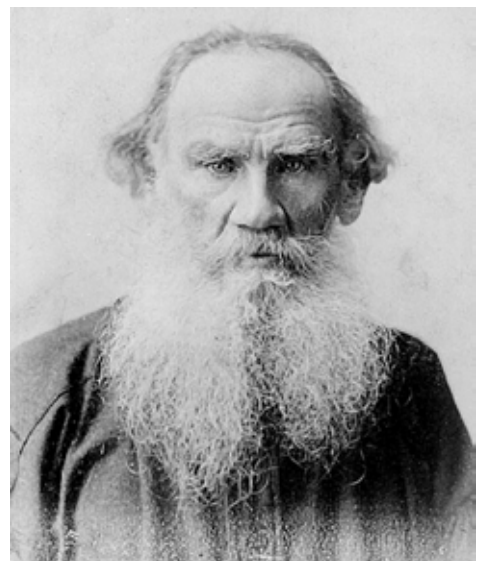
Leo Tolstoj, den russiske forfatter, skrev også om reinkarnation. FN fejrede i 1978 hans 150 års fødselsdag og konstaterede, at han var den mest læste forfatter i verden. I sin bog *Min tilståelse* fortæller han, at da han var på højden af sin karriere som forfatter, ville han begå selvmord. Han

kunne ikke finde den dybere mening med sit liv. Han skrev:

"Hvad betyder det, at jeg er mere læst og berømt end Gogol, Pushkin, Shakespeare og Molière, når det hele en dag er forbi, og jeg og mine bøger er glemt?"

Til spørgsmålet om selvmord skrev han i sin dagbog:

"Hvor ville det være interessant at skrive en historie om en mand, der begik selvmord i sit tidligere liv, og i sit nuværende liv føler den samme trang til at tage sit liv, men når til den konklusion, at han skal fuldføre sin pligt (dharma) i dette liv. Denne mand vil være visere end andre."

Leo Tolstoj

Tolstoj troede, at hvis man kunne huske sine tidligere liv, ville man være visere! Dette spørgsmål rejser et problem, som mange, der tror på reinkarnation, ofte stiller, og det skal nu overvejes:

I sin bog *Reinkarnation i kristendommen* skriver professor Geddes MacGregor, der var præst i Westminster Abbey:

"Hvis jeg var i stand til at huske hundreder af mine tidligere inkarnationer, som eksempelvis et liv som bondemand i Babylon, hofnar ved kong Philips hof, et kort liv i Dickens England eller som en ulykkelig russisk prinsesse – det ville jeg ikke være i stand til at bære? En af de største gaver, Skaberen har givet, er den barmhjertige glemsel af ofte grusomme og tragiske liv. Nej – man har nok i bevidstheden om dette liv."

Dr. Ian Stevenson

Det er tidligere nævnt, at den amerikanske psykiater Ian Stevenson med sin bog *Tyve tilfælde af formodet reinkarnation*, startede en bølge, hvor læger, psykiater o.a. begyndte at forske i reinkarnation og ud-af-kroppen oplevelser, og på *University of Virginia Medical Center*, har han og en gruppe forskere i 40 år forsket i disse emner, og i deres database (2001) har de samlet 2.700 tilfælde. Her er to af disse tilfælde:

Tilfældet Maria

Dr. Ian Stevenson oplyser i sine mange rapporter om en pige, der blev født på en stor ranch i Brasilien. Hendes navn var Maria. Hun blev hjerteveninde med en skolelærers kone ved navn Ida – meget imod hendes fars vilje. Da hun som ung kvinde blev forelsket i en ung mand, modsatte hendes far sig meget bestemt deres forhold, og den unge mand begik selvmord i fortvivlelse. Maria besluttede derfor, at hun også ville begå selvmord. Hun udsatte sig for så koldt

og fugtigt vejr, at hun fik lungebetændelse, og kort efter var hun død – til stor fortvivlelse for hendes far. Inden sin død betroede hun Ida, at hun selv havde udsat sig for kulde og fugt, fordi hun ville dø – *"men du skal ikke sørge over mig, når jeg er død, for jeg kommer igen som din datter, og så vil du vide at det var sandt!"*

Få år efter fik Ida en lille datter, som hun kaldte Marta. Da hun voksede op, viste hun de samme karakteregenskaber som Maria, og da hun var 2 år, fik hun besøg af sin godsejerfader fra tidligere liv. Da han sad i en stol, krøb hun op til ham, pillede i hans skæg og sagde "hello papa!"

Da hun fortsatte med at beskrive detaljer fra sit tidligere liv, blev dr. Stevenson tilkaldt, og hendes tilfælde blev et af de mest detaljerede og veldokumenterede, fordi Marta kunne beskrive intime detaljer, der alle kunne bekræftes.

En af Martas svagheder var, at hun var meget følsom overfor kulde og fugt. Hun blev let syg i de svage lunger og bronkier. Hun havde med andre ord en karmisk svaghed. Da hun blev 18 år, fik hun en voldsom lyst til at begå selvmord, men hun vidste, at det havde hun gjort sidste gang, hun levede, og derfor overvandt hun trangen til selvmord.

Tilfældet Kemal Atasoy

Dr. Jürgen Keil, en østrigsk psykolog og medlem af forskerteamet på *Virginia University*, lyttede, da tyrkeren Kemal Atasoy seksårige søn tillidsfuldt fortalte om enkeltheder fra et tidligere liv, som han påstod at han kunne huske. De mødtes i drengens hjem – et luksuriøst hus i et højere middelklassekvarter. Sammen med dem var dr. Keils tolk og Kemals forældre – et veluddannet ægtepar, som nogle gange morede sig over den begejstring, som den lille dreng viste under beskrivelsen af sine oplevelser. Han sagde, at han havde boet i Istanbul 800 km borte. Han oplyste, at hans families navn havde været Karakas, og at han havde været en rig armensk kristen, som boede i et stort treetagers hus. Huset, sagde han, lå ved siden af et hus, der tilhørte en kvinde ved navn Aysegul – en velkendt personlighed i Tyrkiet, som havde forladt landet på grund af juridiske problemer. Kemal sagde, at hans hjem lå ved vandet, hvor både blev fortøjet, og at der lå en kirke bag ved det. Han sagde også, at hans kone og børn havde græske fornavne. Han sagde desuden, at han ofte gik med en stor lædertaske, og at han kun boede i huset en del af året.

Ingen vidste, om Kemals historie var sand, da han mødte dr. Keil i 1997. Hans forældre kendte ingen i Istanbul. Faktisk havde Kemal og hans mor aldrig været der, og hans far havde kun haft to forretningsmæssige besøg i byen. Desuden kendte familien ingen armeniere. Hans forældre var alevi-muslimer – en gruppe, der tror på reinkarnation – men de oplevede ikke, at Kemals udsagn, som han havde fortalt om lige fra han var en lille fyr på to år, var særligt vigtige.

Da dr. Keil og hans tolk tog til Istanbul, fandt de Ayseguls hus og den kvinde Kemal havde omtalt. Ved siden af huset lå der en tom treetagers bygning, som svarede præcist til Kemals beskrivelse – den lå ved vandkanten, hvor både blev fortøjet og bag huset lå den omtalte kirke. Dr. Keil havde derefter besvær med at finde bevis på, at den person, som Kemal havde beskrevet, nogen sinde havde boet der. Ingen armeniere boede i den del af Istanbul på det tidspunkt, og dr. Keil kunne ikke finde nogen, der huskede, at der nogen sinde havde boet armeniere der. Da han vendte

tilbage til Istanbul senere på året, talte han med armenske kirkeembedsmænd, som fortalte ham, at de ikke var bekendt med, at en armenier nogen sinde havde boet der, men en brand havde tilintetgjort mange af optegnelserne.

Dr. Keil talte med en ældre mand i nabolaget, som sagde, at der bestemt havde boet en armenier i dette hus mange år tidligere, og at kirkeembedsmændene blot var for unge til at huske så langt tilbage.

Året efter tog han for tredje gang til området og udsurgte en lokalhistoriker. Han fortalte, at en rig armensk kristen faktisk havde boet i huset. Han var den eneste armenier i området, og hans familienavn var Karakas. Hans kone var græskortodoks, og ægteparret havde tre børn. Han sagde, at Karakas-klanen boede i en anden del af Istanbul, at de handlede med lædervarer, at den omtalte afdøde mand gik ofte med en stor lædertaske, og at han døde i 1940 eller 1941.

Hvordan kunne den lille dreng, som boede i en by 800 km borte, vide så mange ting om en mand, der var død 50 år før drengen var født? Hvilken mulig forklaring kunne der være? Kemal havde et meget enkelt svar: *At han havde været denne mand i et tidligere liv.*

Ud-af-kroppen oplevelser

I spørgsmålet om ud-af-kroppen oplevelser er der utallige rapporter, men beretningen om Charles Lindbergh er i særklasse:

Tilfældet Charles Lindbergh

I sin selvbiografi, som udkom kort før Charles Lindbergh døde, skriver han, at han før flyvningen over Atlanten ikke troede på Gud. Hans "gud" var naturvidenskabens verden.

Natten før han skulle flyve, sov han næsten ikke. Derfor var han dødtræt, da han satte sig op i maskinen *The Spirit of Saint Louis*. Turen skulle vare 34 timer, men allerede efter få timer blev han så træt, at han faldt i søvn – til sin store overraskelse oplevede han det, der i nutiden kaldes en ud-af-kroppen oplevelse. Han så sin sovende krop sidde ved styrepinden. Men hans overraskelse blev endnu større, da han så, at maskinen var fyldt med mennesker, som han genkendte som sine gamle afdøde venner og flyvekammerater – og det var dem, der styrede maskinen. Det skete flere gange undervejs. Da han landede stod der flere tusinde mennesker for at tage imod den første atlanterhavsflyver, og på det tidspunkt var han frisk og udsovet!

Alt dette fortalte han ikke noget om før i sin selvbiografi, men denne oplevelse gjorde, at han nu vidste, at når man er død, så er man *ikke* død – for uden deres hjælp var han styrtet i havet. Derefter troede han på reinkarnation.

Grænsepæle

Der er indsamlet utallige beretninger overalt på Jorden – navnlig om børn, der kan huske deres tidligere liv. Og hvad angår ud-af-kroppen oplevelser så viste det sig ved en Gallup-undersøgelse i 1989, at 2,7 millioner amerikanere har haft en ud-af-kroppen oplevelse.

Der findes bøger i hundredvis om disse oplevelser, for de er indsamlet overalt, og der kommer til hele tiden nye.

Naturvidenskaben og menneskeheden bliver på et tidspunkt overbevist om, at disse universelle love er virkelige, og det vil ændre hele det naturvidenskabelige verdensbillede. Flere videnskabsgrene vil blive tvunget til at revidere deres holdninger til livet og døden. Psykologien er den videnskabsgren, der fylder mest på bibliotekernes hylder, og psykologerne vil blive nødt til at fjerne de grænsepæle, de selv har sat op. Det drejer sig bl.a. om påstanden om at livet starter ved fødslen og slutter med døden.

I forskernes arbejde med mennesker bliver de nødt til at tage alle de lidelser og traumer i betragtning, som utallige millioner har oplevet i to store verdenskrige, for slet ikke at tale om den forfølgelse, som religioner har udsat utallige mennesker for på grund af race og tro, og fordi de vovede at fortælle, at de havde en anden opfattelse af sandheden end den anerkendte.

Menneskeheden vil få en helt ny holdning til døden. Den ældgamle angst for døden vil forsvinde, og de mange lidelser, som hærger både enkeltpersoner og hele nationer, vil blive forstået via den karmiske lov: *Loven om årsag og virkning*. Som mesteren Jesus så enkelt udtrykte det: *"Som et menneske sår, sådan skal det høste"*

Forfattere, filmproducenter og manuskriptforfattere vil kunne "boltre" sig i tidligere livs relation til det nuværende liv, og mange spændende historier vil kunne skrives om årsagerne til individuelle, nationale og racemæssige problemer. Og dermed vil man også kunne forstå problemerne og give et svar på Shakespeares vise ord:

"Til ethvert HVORFOR er der et DERFOR!"

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk